

Ա Յ Յ Ե Լ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹԵԱՆ

ԻՏԱԼԻՈՑ ՃԵՂԻՆԵ ԹԱԳՈՒՀԱՌՈՅՆ ԵՒ ԻՐ ԵՐԿՈՒ ԱՐՔԱՅԱԳՈՒՆ ԻՇԽԱՆՈՒՀԵԱՑ

ԻՏԱԼԻՈՑ Թագաւորական տունը միշտ բարեցալիսմ գորգուրանք մը տածած է Միաբանութեան հանդէպ, եւ ցյց տուած իր համակրութիւնը՝ Արքայական տան բոլոր իշխանազուն անդամները տուանց բացառութեան բարեհաճած են պատուել իրնց այցելութեամբ մեր Հաստատութեան համեստ յարկը։ սա մեզի համար ոչ միայն խնդութեան պատճառ, այլ նաև պարծանք մին է, որովհետեւ ցերմիկ եւ ամսկեղծ գնահատում մին է՝ ցյց տրուած այդ ինքնարուի կերպով մերթ ընդ մերթ կատարուած այցելութիւններով, մեր Տան, մեր գործին եւ մեր կեանքն։ Ն. Վ. Հեղինե Թագուհին, որ տարիներ առաջ անժամներ կերպով եկած էր՝ ինչպէս պատելեց, Ա. Ղազար, այս տարի պաշտօնական հանգամանքն ներքեւ իր Թանկագին այցելութիւնը շնորհեց,

միասին ցերելով երկու փոքր աղջկները թով հսննա եւ Մարիա։ Կը նկերանային դարձեալ Փիլիպոս Իշխանն Աստիաֆ՝ ամուսին իշխանուի Մաֆայոսի՝ Թագուհւուն երկրորդ աղջկան, ինչպէս նաեւ իր պատույ հետեւողները։

Նորմն Վեհափառութեան քաղիքս մէջ գտնուիլը տակալին ծանուցուած չէր։ Կը գիտցուէր միայն Թագաւորին ներկայութիւնը, եւ նէ Թագուհին օրուան մը հաւմագ պիտի գայ Վենետիկ։ Եւ ահա սեպտեմբեր 25ին՝ չորեքշաբթի յետ միջօրէի, արքայական շոգեմակոյկը կանգ կ'առնէ կրօնեկիս կամրջակին առցեւ։ Վանքիս աշտարակին վրայ Թագաւորին ի պատիւ կը ծածանէր արդէն իտայական դրօշը։ Խիլըն ընդառաջ կ'երթանք արքայագուն Հիւրին մեր մեծարանքներին յայտնելու, մինչ

Ուշտիս Գերյ. Աբրահամյացը Մայր դրան առցելու կ'ընդունին թագուին, քարի գալուստ մաղթեցվ բոլոր Միաբանութեան կողմէ։ Աբրահամը ընկերակցութեամբ արքայազուն հիւրերը կ'առաջնորդուին եկեղեցի, ուր յետ պահ մը խնճանիոփաման մէջ անցընելրւ, խոյն Ն. Վեհափառութիւնը կը նկատէ աւագ բեմին վրայ շրեղ եւ գեղադիւս վարագոյրը, ծօն իտավոյ հանգուցեալ Մարգարիտա թագուելոյն ու վրան Սաւոյից տան զինանշանը. իրեն ցոյց կը տրուի նաեւ Ս. Կուտի խորանին առջեւ պլազաղող ուխտական կամթեցը՝ նոյնպէս նուէր Մարգարիտա թագուելոյն։ Անցնելով սեղանատուն եւ ապա թամագրան եւ գրատուն, մանր կը քննէ ու կը զննէ հեղինակներու նկարները, հնութիւնները, ծեռագիրներու մանրանկարներն եւ մին արթածապատ եւ քանդակեալ կողդերը։ Մատենադարանի հաւաքածուները նկատած ատեն կը նշանրէ պարսկական մանրանկարչութեան վրայ հրատարակութիւնները եւ կը հետաքրքրուի. կը ներկայացուի նաև Քէլկենան Հաւաքածոյն Etoffes et tapis d'Orient et de Venise շքեղ հատորը, զոր տեսնելով կը յստոնէ՝ նէ ինչպէս արքայական առանձնական Մատենադարանին մէջ կը պակի այդ հատորը Մինչ Գերյ. Աբրահամյացն իր տրամադրութեան ներքեւ կը քննէ այդ օրինակը, թագուին իմանապէն որ միակն է, չ'ուզեր զրկն մեր Մատենադարանը այդ զարդէն։ Գերյ. Աբրահամյացը կը լինդրէ այն ատեն թոյ տալ իրեն ուրիշ օրինակ մէջ կարևոր հայտայնելու։ Պորին մէջ Ռուկեգրքն մէջ կ'արձանագրէ այցելութեան թանկագին յիշաւակը եւ թագուելոյն հետ նաեւ Խշանութիւնը եւ Ասափի Խշանը։ Այս կ'առաջնորդուին բնական Գիտութեանց թանգարանը, ուր ի տես դրուած էին եկեղեցական զգեստներէն նմոյշներ իբր օրինակ արեւելան ծեռագործի արուեստին եւ ասլնեգործութեան, նոյնպէս եպիսկոպոսական յարգի խոյրեր. ասոնց վրայ կը զմայլն մեծապէս, դրուատերլ բացի ճոխութենէն, գծագրութեան ամսէնի գեղեցկութիւնն եւ բանուածքի մաքրութիւնն

եւ նրբութիւնը Թանգարանին մէջ յետ արեւելամ վարդանուշով եւ ըմբելիով պատուափրուելու, կ'իշխնեն տպարան։ Հումինչ Խշանութիւնները կը նետաքրքրուին տպագրական մէրժնայրով եւ կը փափագին ունենալ նոյն պամուն տպուած վանքին լուսատիպ քարտերէն, թագուին կը ներկայացուի տպագրատանս մեծածաւալ եւ շրեղ հրատարակութիւններէն օրինակներ, նոյնպէս Գեղունի վերջին եւ նախորդ Թիւերու ամբողջական հաւաքածոն։ 1909 ի Գեղունին մէջ հրատարակուած է իտավոյ արքայական ընտանիքն լուսապատկերը, ուր սակայն կը պակի դեռ Մարիա Խշանութիւնի դէմքք. ասիկա ջիվրիփի Ցովհանա Խշանութիւնն եւ դառնալով քրոջ կ'ըսէ։ Այդ ժամանակ դու դեռ չկայիր։

Պարտէզ Նելլով Ն. Վեհափառութիւնը փափագ կը յայտնէ կղզեկին չորս բոլորն ալ շրջագայիլ եւ երթալ մինչեւ գերեզմանասուն, ուր նոյնպէս մանրամասն կը հարցափրձէ գերեզմաններուն եւ դատիաններուն նկատմամբ։ Դատուալով, ութամկիւն բարձրաւանդադակէն կը դիտէ ու կը սբանչանայ շրջակայ ընտեսան տեսասանին վրայ, շրջածիւուած երկու կողմէն Վեհենետկոյ պալատներու եւ Խոսոյի ամարանցներու երիզներէն, իսկ միւս կողմերէն ալ պաշարուած լնակին մէջ ցանուած կղզեակներով։ Այդ տեսարանին առջեւ անդրադառնալով իր անցեալ տարիններուն եւ լր համակրութեան հայոց հանդէկպ, կը յիշէ նէ տուկաւին արջանակ սրտին մէջ ուրուն մէր մը տաճած է դէկ ի հայութիւնն եւ նայ հայրենիքը, մէր մը վաւուած եւ արքաքրուած իր Վեհափառ հօր մեռքըվ, որ կը գովիչը եւ կը փառարանէց հայ ժողովուրբը. եւ ննիգամ մը իրիկունը խանդակաւ շշշտով իր զաւակներուն արտասանած էր քերթուած մը՝ ուր հայ մալտիրոսագրութիւնն ողբերգուած էր։ Նմանաբախտ երկու ժողովուրբներու նակատագիրն եւ կրած տառապանցները երայրացուցեր են անսոն նոգիններն ալ, հաղորդակից ըլլալու եւ զգալու մին միւսն հոգեվիճակն ու գաղափարականը՝ ուրու ուժգին կը ձկուէն կարծերով հասած

Պ.Ս.Տ.Ա.Խ.Ա.Վ.Ե.Ա.Դ.Ա.Պ.Ե.Տ

ըլլով: Պարտէգին մէջ եւ բարձրաւանդակին վրայ Խագութին մէկ քանի անգամ կը բռ-սանկարէ Խշամութիները առանձնն, եւ ապա հետեւըդաց եւ վարդապետներուն նետ ժամ՝ մը եւ քառորդ մը սահմած էին. Կիշնեն բարձրաւանդակին եւ կ'ողջուին զէկ ի կամբակ. հան Գերյ. Աբբանայրը կը յայտն է Ն. Վեհափառութեան Միարանութեան խորին չնորհակավոքք այդ բարեացակամ եւ Թանկագին այցելութեան համար եւ իր մեծարանքը կը մատուցանէ վարդապետներուն նետ, մինչ Թագութին եւ Խշխանագունք կը մտնին շրգենակյոկ, ուսկից վերջն մնագամ մ'ալ կը լրասանկարէ քահանայից խումբք, եւ շոգեմանկրկը կը սկսի հեռանալ:

Այս այցելութիւնն եւ Միարանութեան կրոմէ կատարուած հիւրամեծարութիւնը, ինչպէս Կ'երեւի, մեծ գոհունակութիւնն եւ հանոյք պատճառաշ են Նորին Վեհափառութեան. իրաւամք իր մեկնումէն մէկ քանի օր վերջ Ս. Ղազար կը համար հետեւեալ հեռագիրը:

Գերյարգոյ Մ'եծաւոր Հայ Վարդապետներուն — Ս. Ղազար կղզի — Վենետիկ:

Ն. Վեհափառութիւնը կը պարտաւորէ զիս վերստին հաղորդել Ձեզ եւ Յարգոյ Հայրերուն իր երախտապարտ նոգւոյն արտասացութիւնը այդքան շահագրգուող այցելութեան համար, ինչպէս նաև Ձեր բոյր փութերու հոգածութեանց. Օգոստափառ Թագութին կը պահէ ամենահամելի յիշաւակ մը:

Ազքունի Հոգաբարձու Ալպերոյ տի Այց մէլ Տէ.

Պ Ի Տ Ի Ժ Հ Ե Կ Ա Վ Ե Պ Ե Պ Ե Տ

Պիտի յիշեն « ԲԱԶԱՎԱՎԵՊ » ի ընթերցողը, որ տարիներ առաջ՝ այս էջերուն վրայ լոյս տեսան Մայրավանքիս դիւանական Թռողթերու շարքին մէջ՝ յատկապէս վիճնական վեր. Հայրերը շահագրող երեք ուշագրաւ վաւերագրեր: Այդ առթիւ էր որ ցնութեան ենթարկած էի երեք կարեռ կէտեր, որոնց երեւած էին բաւական տարիներ առաջ « ՅՈՒԾԱՐՁԱԿՆ » ի մէկ էջին վրայ: Հարցը ինքնին լուծուած էր՝ կարգ մը փաստացի վկայութիւններու, վաւերական տուեալներու վրայ, և ի յայտեկած էր սրողուած ճշմարտութիւնը՝ ի նպաստ Ս. Ղազարու Միիթարեան Ռէփարին:

Այժմ « ՀԱՅԻ. ԱՐՅՈՒԹԵԱՅ » ի մէջ՝ Հայ բանասիրութեան ծանօթ Միծ. Հ. Ներսէս վ. Ակինեան « Մի էլ Միիթարեան Պատմութեան » տիտղոսով հրապարակ կ'իշնէ բացատրելու կամ արդարացնելու այդ իր նախկին գրութիւնը՝, « յեցած » — ինչպէս Կ'ըսէ — իր Միարանութեան « հին աւանդութիւններու և » իրեն (Հ. Ակինեանի) « մատչելի զիւանական թղթերու վրայ » (Հանդ. Ամս. Էջ 521):

Յայտնի է թէ Միծ. Հ. Ակինեան՝ իրը նախկին խմբագրատան Հանդէսի, և իրը հեղինակ եր « Ակիներկ » ին՝ հարկ էր որ անգամ մը ևս պրատէր իրեն յատնի բռնաւէր այդ « մատչելի զիւանները » կամ հարցափորձել իր հախնեաց աւանդութիւնը, մեր վաւերագրերուն ամրապինդ ճշմարտութիւններուն պատասխանելու համար: « Ակիներկ » ի այդ էջը՝ կիշնենց, ու կը նկատէր Միելգնեան Արրանօր ընտրու-

1. Բազ. 1926, Մայիս, էջ 158-160. Յունիս 190-

192. Ցուցեւ 221-223.

2. 1911. Վիճակ, Միկիթարեան Տպարան:

3. Օգոստոս-Սեպտեմբեր, 1929, էջ 520-533:

4. « Ակիներկ մը Վիճնական Միկիթարեան Պատմութեան Հայրերամեայ գործունէութեան վրայ », 1811-1911. »: